

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 14Co/1125/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114205120  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114205120.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyňi: C. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXXX/XX, H. XX Q. Q., štátna občianka SR, o zaplatenie 696,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29. 07. 2014 č. k. 20C/74/2014 - 49, takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 696,60 Eur s príslušenstvom na základe poskytnutého úveru podľa Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Vymáhaná suma predstavuje doposiaľ neuhradené splátky úveru, ktoré mala uhradiť do 25. 08. 2013. Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní poukázal na postup účastníkov pri uzatváraní tvrdenej zmluvy o revolvingovom úvere, konkrétne na žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísanú odporkyňou ako dlžníčkou dňa 14. 09. 2010 a navrhovateľom ako veriteľom dňa 16. 09. 2010. Odporkyňa žiadala navrhovateľa o poskytnutie úveru 930,- Eur so splatnosťou úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/22, mesačná splátka (vrátane úrokov) 49,83, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.092,86 Eur, predpokladá RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 47,39 %, ďalej poskytnutá čiastka revolvingu 490,33 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.195,92 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Iným písmom bol vyplnený bod 6. obsahujúci údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde je uvedená poskytnutá čiastka úveru 930,- Eur (úverový limit), splatnosť úveru 42/22, mesačná splátka 49,83 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.092,86 Eur, RPMN za úver 68,88 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 47,39 %, ďalej poskytnutá čiastka revolvingu 490,33 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.195,92 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 8. je dohoda o poskytnutí služby v podobe možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu za dohodnutú odplatu. Súd považoval za preukázané, že odporkyňa dňa 14. 09. 2010 podpísala a vyplnila body 1 až 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ako jednostranného právneho úkonu, čo súd považoval za návrh na uzavretie zmluvy. Následne zástupca navrhovateľa dňa 16. 09. 2010 podpísal a vyplnil bod 6 predmetnej žiadosti (údaje o schválenom revolvingovom úvere) a vystavil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi,

ktoré malo byť prijatím návrhu, a teda uzavretím zmluvy. Súd dokazovaním zistil, že návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu nie sú totožné, líšia sa v údajoch o RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Vzhľadom na to nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zo strany navrhovateľa, ale o novom návrhu, ktorý by mala odporkyňa písomne prijať alebo odmietnuť (§ 44 Občianskeho zákonníka). Preukázané nebolo, že by odporkyňa následne tento písomný úkon urobila, teda že by takýto nový návrh navrhovateľa prijala, súd mal za to, že v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, minimálne pokiaľ ide o jej podstatné náležitosti, a to údaje o RPMN či už pre úver alebo revolving, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 126/2010 sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal za to, že písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere je dodržaná vtedy, ak zachováva zároveň všetky obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Preto aj v prípade, že by súd oznámenie o schválení úveru dlžníkovi považoval za písomné prijatie návrhu, považoval by úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. vzhľadom na absenciu obligatórných náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 (napr. absentuje termín konečnej splatnosti revolvingového úveru, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedenie predpokladanej RPMN nespĺňa podmienku v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z.

Súd v ďalšom považoval ročnú úrokovú sadzbu úveru vo výške 70,01 % za rozpornú s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatnú (§ 3 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka). Podľa údajov Národnej banky Slovenska v septembri 2010 spotrebiteľské úvery boli poskytované v priemere za úrok vo výške 7,09 % ročne (od 6,25 % do 12,75 % ročne), v prípade domácností a v prípade nefinančných spoločností v priemere vo výške 3,42 % ročne (od 3,29 % do 4,01 % ročne).

Súd ďalej skúmal, či vzhľadom na skutočnosť, že úver považoval za bezúročný, bol splatený. Zistil, že odporkyňa bola vyplatená čiastka 796,02 Eur a odporkyňa navrhovateľovi uhradila sumu 1.396,- Eur, teda takmer dvojnásobok požičanej istiny. Preto súd návrh v časti uplatnenej istiny vo výške 696,60 Eur zamietol.

Navrhovateľ si uplatnil aj zmluvnú pokutu podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,775 % ročne, a to buď do určitého dátumu, alebo do zaplatenia s tým, že pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 930,- Eur, navrhovateľ od nasledujúceho dňa po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 696,60 Eur do zaplatenia. Prvostupňový súd považoval dohodu o zmluvnej pokute a úroku z omeškania v článku 14.1 v spojení s článkami 14.2, 14.3 za kumuláciu sankcií, ktorá nie je v rozpore s príslušnými právnymi predpismi. Zároveň však uviedol, že návrh v časti zmluvnej pokuty a úrokov nie je dôvodný, pretože poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľovi preto vzniklo právo na zmluvnú pokutu a zákonný úrok z omeškania iba do 20. 03. 2012. K uvedenému dňu odporkyňa uhradila navrhovateľovi celkom sumu 797,28 Eur a následne ešte sumu 598,98 Eur. Odporkyňa teda navrhovateľovi zaplatila nad rámec svojej povinnosti aj v tejto časti, a preto súd návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty ako aj úroku z omeškania ako nedôvodný zamietol (navrhovateľ do 20. 03. 2012 uplatnil zmluvnú pokutu 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,775 % ročne, a to zo sumy 49,83 Eur od 23. 04. 2011 do 02. 05. 2011, zo sumy 49,83 Eur od 23. 06. 2011 do 21. 07. 2011, zo sumy 49,83 Eur od 23. 08. 2011 do 29. 09. 2011 a zo sumy 16,58 Eur od 30. 09. 2011 do 04. 10. 2011).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p., pretože úspešná odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávnosť záveru súdu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere nemá obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Tento údaj z uzavretej zmluvy vyplýva. Vytýka konajúcemu súdu nesprávny výklad otázky, či údaj o RPMN je výsledkom dojednania zmluvných strán. Tento údaj je výsledkom len výpočtu zákonom určeného vzorca na základe tých údajov, ktoré môžu byť a aj boli medzi stranami zhodne a presne dohodnuté. Daný údaj je výsledkom aplikácie zákona, konkrétne vzorca určeného pre jeho výpočet. Počíta sa podľa údajov, ktoré môžu byť medzi stranami dojednané a v tomto prípade aj dojednané boli. Pre výpočet RPMN sú smerodajné údaje: suma úveru, počet splátok, výška splátky, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Tento údaj o dátume vyplatenia úveru v čase podania žiadosti nie je známy a stane sa známym až pri schválení úveru,

preto sa tento údaj môže odchyľovať. Nejde však o zmenu návrhu, pretože žiadateľ nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený rozdiel v údají RPMN, v žiadnom prípade nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť, že k dohode nedošlo. Z rozsudku pritom nevyplýva, či zníženie údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov je výhradou, obmedzením alebo zmenou návrhu, teda či je právne relevantným z hľadiska zákona, jeho zmyslu a účelu zdôvodniteľným dôvodom pre to, aby mohol súd tvrdiť absenciu dohody o RPMN. Spôsob a mechanizmus vzniku zmluvy nie je zo strany súdu vyhodnotený v súlade s vôľou účastníkov zmluvného vzťahu. Súd nerešpektuje vôľu účastníkov ohľadne založenia ich vzájomného vzťahu, a to spôsobom, ktorý nemá oporu v skutkovom stave. V danom prípade oznámenie veriteľov o schválení úveru vyjadruje potvrdenie prejavu vôle veriteľa a vymedzuje údaje, ktoré v čase podávania žiadosti nie sú objektívne určiteľné. Podstata zmluvného vzťahu, to znamená výška úveru, počet splátok, doba splatnosti, úroková sadzba, celkové náklady, sú obsiahnuté priamo v zmluve o revolvingovom úvere. Striktne vzaté z formálneho hľadiska sú tieto zhodné s obsahom žiadosti o úver. Z hľadiska postupu konajúcich osôb je nesporné, že ich prejavy vôle boli kompatibilné a zhodné, smerovali k založeniu toho istého zmluvného vzťahu, sú na tej istej listine. Napáda závery súdu o tom, že by zmluva o revolvingovom úvere nemala obsahovať zákonom určené náležitosti, a preto by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov. Navyiac uvádza, že podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzavretia zmluvy sa vyžaduje, aby okrem absencie predpísaných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná aj predpísaná forma. V tomto prípade ale súd nekonštatoval, že by zmluva nemala písomnú formu, a teda podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia neboli splnené. Pokiaľ súd poukazuje na absenciu termínu konečnej splatnosti úveru, poukazuje na to, že tento je určený počtom splátok, teda deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Nesúhlasí preto so záverom, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ani záver o nedostatku ďalšej náležitosti - počet, termíny a výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je správny. Poukazuje na to, že obdobná požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie jedine vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To nie je však daný prípad.

Navrhovateľ namieta voči záverom o neprimeraných úrokoch a o rozpore s dobrými mravmi v tomto smere. V čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy bola táto otázka výslovne právnu úpravou upravená a maximálna výška odplaty bola obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Súd k záveru o neprimeraných úrokoch v rozpore s dobrými mravmi dospel nezákonne na základe nesprávnej právnej normy. Súd teda nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci a dospel minimálne k predčasným záverom. Výška odplaty nemala byť teda posudzovaná podľa dobrých mravov, ale podľa osobitnej a výslovnej právnej úpravy. Táto ku dňu 16. 09. 2010 bola regulovaná podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka spôsobom, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Finančným trhom sa pritom rozumie sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pritom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov. Zákon teda výslovne určoval, že do úvahy má byť zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo súd nerešpektoval. Domáha sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť, prípadne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Zároveň s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k dôvodom odvolania odvolací súd uvádza:

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a dôvodov odvolania konštatuje, že prvostupňový súd vychádzal z dostatočne a správne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonaných dôkazoch. Vec zároveň správne právne posúdil, keď zobral do úvahy, že právny vzťah založený uvádzanou zmluvou o revolvingovom úvere je vzťahom spotrebiteľským. Vychádzajúc z ustanovení Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb., Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom

v čase uzavretia predmetnej zmluvy a smernice Rady (ES) č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách považoval dojednaný revolvingový úver za neplatný právny úkon pre nedodržanie zákonom stanovenej písomnej formy (§ 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch) a vzhľadom na skutočnosť, že tento záväzkový vzťah nebol dostatočným spôsobom individualizovaný, neboli zachované zákonné náležitosti vyplývajúce z § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predmetná zmluva o revolvingovom úvere postráda zákonom stanovenú podmienku písomnosti, tak ako to uviedol prvostupňový súd. Písomná forma zmluva o spotrebiteľskom úvere je dodržaná, ak zároveň zachováva všetky náležitosti stanovené v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade bola zmluva o revolvingovom úvere uzavretá dňa 16. 09. 2010, preto sa na ňu vzťahovali ustanovenia zákona č. 129/2010 v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy, teda do 31. 12. 2010. V zmysle § 9 ods. 2 tohto zákonného ustanovenia sú stanovené pod písm. a/ až y/ obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bola perfektným právnym úkonom. Ustanovenie § 11 ods. 1 zákona stanovuje výnimky, kedy aj pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva platná, zároveň však stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 10. Takouto výnimkou nie je nedodržanie uvedenia v zmluve - konečnej splatnosti úveru v zmysle písm. f/, ktorej absenciu ako podstatnej náležitosti v Zmluve o úvere zo dňa 16. 09. 2010 považoval okresný súd za rozhodujúcu skutočnosť pre záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Úvahy navrhovateľa predkladané v odvolaní, že termín konečnej splatnosti možno logicky vyvodiť z dohodnutého počtu splátok, nezodpovedajú dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a nie sú správne. Uvedený nedostatok zmluvy nemožno obhájiť ani tvrdením navrhovateľa, že konečná splatnosť úveru je v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. V tomto prípade ide o jednostranný úkon navrhovateľa, ktorý nemožno považovať za súčasť zmluvy. Tento záver nemení ani ustanovenie článku 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ide o dojednania s charakterom všeobecných obchodných podmienok dodávateľa, nie sú účastníkmi podpísané a je v nich uvedené, že oznámenie tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, bolo postačujúce, pokiaľ súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 1 § 11 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2010, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ustanovení § 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu sa odvolací súd nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami, pretože tieto by nemali vplyv na výsledok rozhodnutia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v danej veci. Správny je aj záver prvostupňového súdu v časti, v ktorej sa vysporiadal s uplatnenou zmluvnou pokutou, keď navrhovateľovi vzniklo právo na zmluvnú pokutu a zákonný úrok z omeškania len do 20. 03. 2012, kedy odporkyňa dlh zaplatila. Preto pokiaľ navrhovateľ uplatnil zmluvnú pokutu 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,775 % ročne zo sumy 49,83 Eur za uvádzané obdobia (od 23. 04. 2011 do 02. 05. 2011, od 23. 06. 2011 do 21. 07. 2011, od 23. 08. 2011 do 29. 09. 2011) a zo sumy 16,58 Eur od 30. 09. 2011 do 04. 10. 2011, je zrejmé, že odporkyňa aj túto sumu navrhovateľovi zaplatila. Preto správne prvostupňový súd aj v tejto časti uplatnený návrh zamietol.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok je správny ako vo výrokovej časti, tak aj v časti jeho odôvodnenia. Preto ho s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 a § 151 O. s. p. Úspešná odporkyňa, ktorá by inak mala právo na náhradu trov odvolacieho konania, si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, zo spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, a preto rozhodol odvolací súd tak, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.